

Incepit tractatus M̄ḡi Johannis Gerson
de remedijs contrarecidivum peccandi a con-
fessoribus dandis.

Dicit hoc p̄prium ars quilibet ut fa-
ciliori compendio ad finem ducat
opatum admirari preterea nemo
debet si in animaz regimine. q̄s est
ars arcu. exptū in ea faciliora quidem sciunt et
dant remedia que morbos vītorū presertim in
foro cōscientie vbi maxime locū habet illa xp̄i
formidabilis sententia. Si cecus ero ducatum
prebeat. ambo in foueā cadūt. Placuit id ērco
scriptis mandare breuem se habendi formam
quam quidam mḡi in theologia p̄ficiē fide mo-
ribus & doctrina probatus obseruabat & obser-
uare consulebat. precipue contra recidivum in
peccato vel peccatis. ad que confessus se nimis
senſit inđinatū. De preceteris q̄z dabant satis tol-
lerabilem penitētiā attentis moribus et etate
confitentis. & non nisi de cōſenſu suo. ut esse sine
camisia uno die in ebdomada p̄ annū vel tres
abſtimere. aut v̄tī cālicio & similia. Item p̄ p̄ma
vice confessionis alicui⁹ peccati in veritati seu
detestabil ob recordacō; facte ḡre q̄ vītu illud
detectum erat apertum & sanatum. Inūgebat
ut toto tpe vite sue cōfessus diceret qualibz die

II

bis prenostter aue maria semel i mane a semel
in sero aut miserere mei deo aut simile aliqd . Et si
cadebat oblitio aut impedimentum legitimum huius
volet at ut alio die possit fieri simile vel equalens
S; et ad priuilegium futuro casui et ceduo i morbum
peccati qui sepe est deteior maiorem dabant operam et
studiosius pugilabat sic agendo ut simul etiam de
pteritis peccatis daet inquit resistere peccato consueto
penalitatis multum habet et meum . Invegebatur igitur
non perpetuo sed ad tempus certum brevius aut logio
secundum voluntatem et dispositionem confite
tus quod idem confitens pro qualibet vice qua in
cidet in peccatum tale quod volet ex toto sa
nare aliqua de subsequentibus adimpleret vel
omnia secundum tres satisfactionis partes . Pri
mo quod in casu illo teneretur uno sequenti die ie
junare in pane et aqua infra tres dies . Secundo
diceret certum psalmorum numerum . Tertio si erat
sui ius daet in ecclesia certum iocale aut aliud leue
carum sibi aut summa pecunie secundum quantitate dimicaz
fuerit infra tres dies . Quarto infra illud trium dieum
spacium tenere est obitel . Quinto nonumque addebat quod si
quis volemet temptaret faciem peccatum tale et oino de
liberaet inter se sic agere . Nichil ergo per area dicetene
ret sed iuameto septem psalmos a fidele genua plu
ries coram ymagie crucifixi seu beatissime virginis aut
alicui scorum pus quod opus illud nepharium petraet

Sic enim forsitan miserebitur deus a orando sic
velse humiliando faciet in temptatione puerum
a mitigabit maris fluctus fuscitatos. Comptum
est remedia hec cum adiutorio domine gracie esse
efficacissima tam in foro penitentie. quod extra si
velit homo bona fide a non illusorie ouerti a via
sua mala a saluari. Sic etenim fieri vide i foro
exteriori publico. ut pene certe tarentur ad re
belles compescendu sic. domine In chamo a freno
maxillas eorum costringe qui non approximat
ad te. Et cōpelle intrare si vocare par est. Sic
queadmodum naso ayt. ut corpus redimas
ferru pacieris a ignes. ut valeas animo quicquid
tollerare negabis. Causam vero utilitatis peni
tencie talis reddebat a priori idem magister quomodo
inquit in Aristotelem. a experientiam incōtinēs
ante passionem seu temptationem bene delibat
a eligit. Sed adueniēt a vrgente temptatione
vincitur labitur et succumbit. Turbae quippe
iudiciū rationis et obnubilatur propter tractum
motumque sensitui appetitus. Ita ut non possit
habere cogitationes de deo a honestate perfectam
integram a solidam. queadmodum si quis sōpno
lentia quadam sera prematur. Et preterea salu
berrimum ut per aliquod terribile presens aut quod
presens ipse terreatur. Et ideo quasi sopitus
exfuscatetur. viuiscetur quod ad non cōsenciendum

temptationi neq; enim aliquis est tam acriter p-
tatione pulsatus in carne vel aliter qui ex toto
vel magna parte desisteret ab impletione temp-
tationis fuisse si pro certo crederet quod in corpore
vel in membris vel in bonis graue damnum sta-
tum esset incursum. vigilaret siquidem tunc ra-
tio intra se. a forte voce clamaret quid cogitas
quid tibi vis. quorundam tendis. nunquid vis per
quadam leui temptatione aut delectatione sor-
dida que subito in penam et fastidium conuersa
erit hoc vel illud subire detrimentum non tibi sic
expedit. Iter hec et similia verba resiliere icipice
a cogitatione maligna et auertet paulatim oculos
rationis ab ea fietque cum adiutorio rationis
et cum confessione peccatorum vel alijs congruis
remedijs ut casset misericordie illud temptacionis ice-
dum quod et cessabit cogitatu sordidoque sufflatio.
Deinceps respondebat idem magister ad duas obiectiones
fieri possibles quoniam tunc ille seruit videtur evacuare
meritum existendi peccati. Est illuc preterea transgressiois
periculum. de primo dicebat. quod ex quo pena
ista ultimo imposta erat et propter deum. Ex
illa radice primaria bona germinabat pullula-
bat quod meritum. quis enim non ita sincera et
laudabilis sit huiusmodi resistencia et cessatione
a peccato in casu predicto quemadmodum est
in virtuoso qui precise propter deum peccatum deserit

Nichilomin⁹ resistēcia talis bona est ⁊ saltem
inductiua virtutis sicut de timore seruili respū
timoris casti doctores determināt. q̄q̄ ibi sit timor
nō tantummodo seruīlis. sed in sua radice p̄maia
filialis ⁊ castus est. Resultat insup meritum ex
approbatione sequenti dū gaudebit int̄cūles
transacta temptatione non cōsenisse peccato
Demū qualiter ibi esset timor simpliciter seruīl
cum posset confessus ab ista liberari pena non
implendo penitenciam. Attamen implet quia
deo ⁊ sacerdoti suo vult obediens existere. Et
hic sumi potest grata ⁊ pulchra consideracō p
sponte vuentibus ac religionem intrantibus
Ad alteram obiectiōne dicebat similis fieri posse
ad improbationē oīm religionū oīmq; votorum
salubriū. Et si sic omīs penitentie susceptio pīcu
losa esset. Sic ⁊ deus ⁊ superiores i suis p̄ceptis
a legibus interentur. Euitatur etiam pīculum
sufficienter per hoc q̄ non nisi consensu habitu
confessi ⁊ ad tempus nō p̄petuo tales penitēcie
sue obligationes imponūtur siue fiant. Igitur
p tempus ista transgressio aut si dyabolo per
urgente fieret. pene solū possunt et ita homo
amara transgressione liber erit p̄mo ⁊ op⁹ bonū
faciet. q̄ si transacto tpe statuto remediu vide
retur inefficar. aut in deterius vertatur. potest
omitti. Si vero sit vīle sic sperādum est rūsus

III

valebit iterari . **D**eniqz et si salubre antydo-
tum obegrotantis inobiāz pestiferum fiat medi-
cus culpa caret . **S**ubinde predictus magister
aliquid adiebat docimētū itaqz si videbat pue-
ros aut alios simplices minus cogitare precep-
ta **P**ei a ex hoc libēcius peccasse . reddebat eos ma-
gis timidos a cautos contra peccatum per pro-
missiones expressas in manib⁹ suis factas de-
cauendo . **D**einceps a tali vñ tali peccato . per hoc
emīm pmissionem in baptismo factam de obser-
uatione legis cristi tanq⁹ abolitam a memoria
vel transgressam renouabat . **E**t per modū cuius-
dam recognitionis iterum promittendo repa-
rabat . **S**ic moyses in Iosue respectu filiorum Is-
rahel . **S**icqz plerumqz homines post primā con-
siderationem fedus antiquum retrahat a meūt
Neqz arbitretur aliquis pmissionem talem
parē discriminē aut fractioz eius eē easū spēalit re-
seruatū qm̄ nullū ibi votū ē cū nō n̄ respēcū illoz
q̄ alias eēnt licita a qb⁹ ofites implicite vel ex-
plicite pmissionez tale facit aut iuocat scz q̄ coū
dei pcepta de cetero mōrliter nō peccabit . **E**rit at-
tamē tñsgressio de p accūs deterior q̄ a ḡmītō
diuinī pceptū iā sibi effecta est lucidior . **R**ursus
idem magister prouidebat diligenter ne confes-
sus suus eēt deinceps occasio primarī corrup-
tionis aliorum pfectū iuuenū a q̄ sibi sufficeret

dampliatio pdicioq; proptia. specialiter i pccis
grauioribus et ab hominandi sermone nec noi
nandi palam. ne pias aures polluant. Occur
rebat diligenter prouidendo vijs omibus con
muicacōe penaz et obligacōe. ne confessus trāsiēt
i deteriorem spēm ex societate seu cōmunicacōe
puersa. Et explicabat qñiq; pticularibus sicut
dam et secrete fieri pot dum videbat oportunū
malebat enim cōfessum suū dimitte et tollerate
i sua libertate quo ad peccata aliqua min⁹ gūa
q̄ ita eundem vrgere ab om̄i pte ut ad deteriorā
lateretur. qñ autem et qualiter illud fiendum
est magis docebit virtus et ars et vndio sancti
spiritus et circumstantiaz oīm pticulariū consi
deratio q̄ scriptis aut verb possit edoceri. Pos
tremo dabat consilii idem m̄gr ut confitentes
non refugerent s̄ pro dono maximo reputaret
habere pitos confessores moribus et scientia et
longo experimēto pbatos. qui querenter nō
questum xpriū. s̄ sincero corde salutem animaz
Et iterū pro congruis remedis contra singula
vitia laudabat deniq; pro bonis et deuotis. quia
vix diuina est. Cum sancto sanctus eris. Eouū
itaq; colloquia sunt ignita vehementer et stimu
lantia ad virtutem. Sed et sanctorum patrum
vite et exempla frequenter et attente lecta ve
menter proficiunt ad infundendum cordibus

nostris dinim amoris affectum. Utimā ut deū
in omnibus et sup omnia diligentes pmissioes
fuas que omē desideriū supant se qm̄ur. Amen.

Et sic ē finis tētātuli de rem edījs coñ recidivū

Preterea ille circunstancie que habentur per
huc versum inquirende sunt in confessione a
confessore. Quis quid ubi quib⁹ auxilijs cur quō
qñ. Per quis intelligit an sit iuuemis vel senex
clericus aut layc⁹. solutus aut ligatus. Per
quid an sit res sacra vel non. Per ubi an sit in
loco sacro publico vel priuato. Per quib⁹ auri
ljs an cū pungno baculo aut gladio. Per cur
qua intencōe an rōne vīndicte īferende vel in
iurie repellende. Per quomodo an pūsserit ali
quem fortiter vel remisse. Per quando intelligit
an in quadragesima aut in alio tpe sancto vel
alit. Tēp⁹ locus metus numer⁹ moā scia etas

МАРГАРИТЫ
ИЕЗУИТСКОЙ
ЛОГАРИФ
АЛГЕБРАИСКОГО

BUCH DER HEILIGEN
HEILIGEN
REICHES
DÜSSELDORF

C

